

Worherre - eller a misjonær?

Der er møed i a lille sal for pigger o kåel,
a misjonær er kommen o no ska han tåel,
der er sedler dield rundt, for nøden er stuer:
Kom, mens det enno er tij o hører en Guds uer!

Han lokker af ywn, han hår ingen papir,
men no ska de ha, så det rammer o swier,
han begynder lidt stell, men snakker sig warm,
hans uer er en pisk o han løwter si arm:

Kinner do Jesus, hår do ret gien dæj hen,
er do klar og beredt, når han kommer igjen?
For hører du ham eet - o kinder ham knap her,
ja så ska do eet glææd dej te o møed ham der!

For te sist ska der kom en trængsel så slem,
o da er et de færrest, der blywer hindt hjem,
o stor eller sidder do i en stuel i di stue,
ja, så skal do eet go ud atter loffer o lue -

Er do ued o di mark, så blyw væk frå di gor,
for den tij der no kommer, er usigelig hor,
jen ska blyw tebåeg og jen ska tas mæj,
o der er ingen der ved, om det no sku vær dæj?

Hwa er eet han sæjer - fortawt o fordømt,
er et nøj han mjen eller tål han o skrømt?
Ja, nowwer er ført hen, djæ kinner er røe,
o anner sir ud, som wår de fulstændi døe!

A sidder så skidt o så sølle en sæed,
ska en grien eller wår et mon bæje o græed -
for snakker hen om mæ eller mi mue eller fåe,
hwodan sku en så igen ku blyw kjælle o glå?

Hans ywn de er lokket, han skruer sæj op,
han gynger o swajer o drejer hans krop -
men ued frå a slyngelstuu lyer en stemm,
så hyw så det eet er så lie te o glemm.

Der er jen, der rover - som han da kan band:
"Hvem fanden hår no tawn a kaffekand?"
A misjonær for a ywn lot op o gor lidt i sto
o opdawer at han er o a jor lidt enno!

Idaw o i morn - ja når alt er forbi,
i lys eller mørk o en vej eller sti,
kunn en da møed - om så hæer eller dæer
Worherre i stæj for en misjonær!

- Michael Nielsen, "Sange fra markvejen", 2005, Forlaget Aros